

Fırtınalı Hayatlar Heyula

– Halit Durucan · 04 Mart 2025

FIRTINALI HAYATLAR: HEYULA

İnsanlara biçildi gömlek,
Hayat denilen bu amansız yolda,
Kimi gam çeker, kimi kederlidir,
Kimi hüzün tarlasında dem döker.
Kimi bağında bahtiyar bağban,
Kimi aşk acısı çeker yürekten.
Kimi sevgiyi yüreğinde besler.
Ah sevgi,
Adın dilime hece,
Söylesem seni gündüz gece,
Anlatamam seni,
Anlatamam ki!
Kelimeler topal kalır yollarında.
Dilde bükük, dudakta hapis.
Çıkmaz kimi ağızlardan sevgi.
Özgürce coşmak istese de!
Ah o rüzgârlar!

Benim huzur kaynađım rüzgârlar.
Şu kirlî dünyadan sök beni, uçur!
Limanı olmayan okyanuslara savur.
Azgın dalgalar olsa da götür beni.
İstemem sükût limanları istemem artık!
Hayatla vuruşmaya alıştım, boğuştum!
Yorgunum;
Dizlerimde dermanım kalmadı ki,
Dilimde söz bitti, yüređim titriyor artık,
Arar gözlerim fersiz, deniz fenerlerini
Bir ışıltı;
Bir ümit,
Belki,
İmkânsız ama kaderimin sancağı olabilir!
Yelkeni yırtık bir gemi bekliyorum çaresizce.
Düşlerimde çıktığım bu yoldan yok dönüş.
Belki düş, belki rüya, belki dünya bilemem!
Amacım var kaçmak, ardıma bakmadan,
Nefesim tutulana kadar kaçmak!
Bıktım illallah!
Razıyım,
Rotasız olsun,
Kırık-dökük,
Hiç fark etmez, viraneye dönmüşüm.
Döngüde dünyayla yarışıyorum sanki.
Başım dönüyor, içmeden sarhoşum belki.
Hayat yorgunluğu, insanların çılgınlığı!
Uyurgezer oldum, nereye bakar gözlerim?
Ellerim semaya durur, bir ümit yağmur duası.
Çölde suya hasret mecnun gibiyim,
Kayıplarımı dermeye geldim hesapsızca.
Yüküm sırtımda, çöl deryasında yürüyorum!
Su,
Hayat,
Gulyabani görüyorum,
Bir serabın ardından.
O ben miyim acep?
Ne hale gelmişim ben, aman Allah'ım!
Ağaçlar meyveye durmuş, yağmursuz mevsim

Dört mevsim bir arada yaşanır mı hiç
İşte! Bak ben yaşıyorum imkânsızı!
Işığına küskün gözlerimde kirpiklerim,
Kar-boran tutmuş üşüyor inceden.
Ben!
Nereye gidiyorum ki?
Yoksa ben!
Karanlık ıssız beldelerden kopup gelen,
Bir gulyabani miyim?
Ayna tutsun yüzüme denizler, nehirler,
Özgür uçan tüm kuşlar, ormanın kelebekleri,
Hayatın renklerini gösterebilir bana.
Ses!
Bir ses bekliyor yüreğimin kulakları.
Fısıldasınlar bana.
Gördüğüm bir heyula mı?
Titriyorum, kaçmak istiyorum.
İnsanlığın k(b)oğulduğu dünyadan.
Ümitler yeşerir mi çöllerde?
Anlamsız bu hayat, bitimsizdir çilesi...